

Bemærkninger til lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at afskaffe adgangen til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at fradrage ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet.

I de senere år har reglerne i ligningslovens § 14, stk. 2, givet anledning til betydelige problemer.

Problemerne opstår især i tilfælde, hvor der er tale om ensidige ydelser til modtagere i udlandet, og disse problemer har været behandlet i flere forskellige forbindelser.

En af socialministeriet i april 1973 nedsat arbejdsgruppe vedrørende udenlandske arbejderes sociale og samfundsmæssige tilpasning her i landet fremkom således i oktober 1974 med en indstilling om den skattemæssige behandling af gæstarbejderes forsørgelseskontrakter. Herefter skulle der kun indrømmes fradrag i anledning af forpligtelseserklæringer, såfremt modtageren af de løbende ydelser var fuldt skattepligtig til Danmark.

Reglerne om forsørgelseskontrakter har givet anledning til en del kritik og til betydelige administrative vanskeligheder, for så vidt angår fradrag for løbende ydelser til pårørende i udlandet. Det nævnes således, at det kan være vanskeligt for danske myndigheder at kontrollere, om kontrakten reelt er bindende for den pågældende yder, og at underholdsydelserne ofte delvis vil medgå til underhold af den pågældendes hustru og børn, som på grund af de særlige leveforhold i hjemlandet hyppigt har fælles husstand med de personer, der efter kontrakten er berettigede. Endvidere nævnes

det, at underholdsbeløbene ofte er så store, at der er grund til at antage, at de ikke fuldt ud medgår til de pårørendes underhold, men til dels indebærer en »skattefri opsparing«, der hensættes til disposition for yderen, når han vender hjem.

Når de ovenfor nævnte problemer ikke i samme omfang eksisterer i forbindelse med ydelser til modtagere her i landet, skyldes det ikke mindst, at fradragsretten for ydelserne normalt modsvares af en indkomstskattepligt hos modtagerne. Indkomstskattepligten hos modtagerne giver ligningsmyndighederne mulighed for at kontrollere de fradrag, der er foretaget af yderen.

I de situationer, hvor den, der modtager ydelserne, derimod ikke er skattepligtig her til landet, modsvares fradraget hos yderen ofte slet ikke eller kun i begrænset omfang af en skattepligt.

På baggrund af det ovenfor anførte foreslås det at afskaffe fradragsretten for ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til landet.

Efter § 2, stk. 2 og 3, skal lovforslagets regler i det omfang de vedrører ydelser til et barnebarn eller til selskaber, foreninger, institutioner m. v., kun have virkning for ydelser i medfør af forpligtelser, der er påtaget efter lovforslagets fremsættelse, den 25. november 1980. Heraf følger, at løbende ydelser til et sådant barnebarn eller sådanne selskaber, foreninger og institutioner m. v., også efter lovens ikrafttræden fuldt ud kan fradrages, i det omfang ydelserne hviler på en forpligtelse, der er påtaget før den 25. november 1980.